

викладачу варто дати окреме завдання кожній четвірці (наприклад, конкретний аспект запропонованої теми). Також, можливо розбивати не на четвірки, а на різну кількість людей у відповідності до рівня знань та вмінь учасників.

Цікавим інтерактивним методом навчання є технологія «гудіння». Викладач ділить велику групу на кілька малих для опрацювання певних тем і питань. Під час жвавого групового обговорення запропонованої теми в аудиторії виникає гомін, який нагадує гудіння, що і дало назву цьому методу. Момент, коли гудіння припиняється, є для викладача сигналом того, що студенти готові обговорювати результати своєї роботи.

Інтерактивний метод навчання «обери позицію» спонукає студентів до прийняття певної думки, точки зору та, що важливо, аргументувати свій вибір. Варто згадати і метод «шкала думок», який тренує вміння формулювати власну думку, відстоювати свою позицію. У якості аргументів в даному випадку важливо залучати науково обґрунтовані концепції та теорії, використовувати власний життєвий досвід.

Метою застосування інтерактивних методів у процесі вивчення будь-якої дисципліни є створення комфортних умов навчання, в яких усі студенти взаємодіють між собою. На заняттях створюється можливість обговорення різноманітних проблем, доведення, аргументування власного погляду, тобто відбувається взаємодія викладача і студента, яка орієнтує особистість на розвиток її творчих і розумових здібностей та комунікативних навичок.

*Коваленко С. О., викл.,
кафедра іноземних мов
фінансово-економічного факультету*

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ І ФОРМИ ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

У сучасній педагогіці існує багато різноманітних форм та методів інноваційного навчання, спрямованих на якісне засвоєння знань студентами, розвиток їх розумової діяльності, виявлення умінь та навичок критичного осмислення проблем, набуття до-

свіду самостійного опрацювання навчального матеріалу, пошукової роботи, набуття якостей, які стануть у нагоді в подальшому розвитку самоосвіти і самореалізації. Однією із таких форм є практичні заняття, які забезпечують розвиток творчого професійного мислення, пізнавальної мотивації і професійного використання знань.

На сучасному етапі набули поширення такі форми, як «круглий стіл», симпозіум, дебати. Широко використовуються такі методи: дидактичні, ділові, рольові ігри.

Одним із пріоритетів інноваційного навчання є *групова та індивідуальна форма навчання*. Акцент зміщений на творчу імпровізацію педагога, на його взаємодію зі студентами. Студент розвиває свою індивідуальність у спільному вирішенні творчих завдань, коли залучається його життєвий досвід і отримані знання. Іншим пріоритетом є диференціація навчання, коли урізноманітнюються форми і методи навчальної діяльності, коли опорою стає уміння студентів самостійно здобувати знання. Викладач має стати посередником між студентом і навчальним матеріалом, а не єдиним джерелом знань.

Найефективнішими формами організації навчальної діяльності є *робота в групах*. Робота в групах — така організація роботи, яка сприяє залученню всіх студентів, але з урахуванням рівня їх розвитку та можливостей сприйняття матеріалу. Особливе значення набуває при цьому диференційний підхід до визначення завдань.

Серед педагогічних засобів активізації навчального процесу у ВНЗ особливе місце належить навчальній *дидактичній грі*, яка являє собою цілеспрямовану організацію навчально-професійної діяльності майбутнього спеціаліста.

У процесі навчання застосовуються різні модифікації ділових ігор: імітаційні, операційні, рольові, діловий театр та ін.

«Мозковий штурм» — ефективний метод колективного обговорення, пошук рішень у процесі спільного висловлення думок. Цей принцип дає можливість за короткий час висловитись великій кількості студентів, що є передумовою вироблення найбільш розумного рішення.

До активних форм навчання відносяться *рольові ігри*. Під час їх проведення розігруються ситуації, які студентам не траплялися у повсякденному житті. Кожна рольова гра може тривати кілька хвилин, за цей час студент має розіграти певну ситуацію всіма придатними для цього засобами. Метою рольових ігор є допомога студентам у дослідженні їх почуттів, думок та дій у вільній сприятливій обстановці.

Таким чином, у сучасній педагогіці має місце багатоваріантність форм і методів інноваційного навчання, спрямованих на якісне засвоєння знань студентами, розвиток їх розумової діяльності, виявлення умінь та навичок критичного осмислення проблем, набуття досвіду самостійного опрацювання навчального матеріалу, пошукової роботи, набуття якостей, які стануть у нагоді в подальшому житті.

Коваленко С. О., викладач,
Касьянова Л. С., викладач,
кафедра іноземних мов
фінансово-економічного факультету

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ РОЗВИТКУ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Необхідність на сучасному етапі інноваційної спрямованості педагогічної діяльності зумовлена, передусім, входженням України у Європейський простір, конкурентноздатністю вищих навчальних закладів в умовах ринкової економіки та здатністю їх випускників жити й творити в інформаційному просторі.

Характерними рисами системи університетської освіти сьогодні є: орієнтація на європейські та світові освітні стандарти, збагачення вищих навчальних закладів сучасними інформаційними технологіями навчання, широке включення в систему Інтернет, створення авторських підручників та навчальних посібників, активізація аудиторної роботи, організація активної самостійної роботи та самоконтролю.

Основні інновації у процесі навчання в першу чергу стосуються структури системи навчання; навчальних планів і програм; технологій навчання та навчального обладнання; організації навчання із застосуванням інформаційних систем, передусім у спеціалізованих аудиторіях і лабораторіях з використанням електронного дидактичного матеріалу; оцінки результативності навчання за допомогою кредитно-модульної системи навчання; міжособистісних відносин «викладач—студент».

Технологія навчання — це діалектична взаємодія між викладачем і студентом, результатом якої є оволодіння останнім певною сукупністю знань, тобто це єдність двох блоків: технології викладання дисципліни і технології її засвоєння.